

ahol a hadügyminiszterium neve előfordul, Reichskriegsministerium helyett csak Kriegsministerium és Reichskriegsminister helyett csak Kriegsminister áll.

A képviselőház ülése.

— Khuen miniszterelnök beszélt. —

(Saját tudósítónktól.) A Ház mai ülése bővelkedett a zajos jelenetekben. A miniszterelnök Ráth Endrének az interpellációkra adandó miniszteri válaszokat sürgető indítványára azzal felelt, hogy egyebek közt visszatartotta az ellenzéknek azt a szemrehányását, hogy a kormány nem tartja be a házszabályokat. Ezt az ellenzék hirdetheti a legkevesebb joggal, mert maga napról-napra a legsúlyosabban visszaél velük, különben is ellentmondás van Ráth Endre indítványában, mert lényegében azt sürgeti, amit az ellenzék annyira perhorreszkál: a házszabálymódosítást.

A miniszterelnök fölötte emelt hangon tette ezeket a kijelentéseket. A többség tüntetve tapsolt a beszédnek.

A folyosón sok szó esett a miniszterelnök nyilatkozatairól. A munkapárton nagyon örültek Héderváry gróf energikus nyilatkozatainak. Az ellenzéken viszont azt hangoztatták, hogy a horvát bán dolgait már most csak azért is bolygatni fogják, mert a miniszterelnök még Mezőssy Béla interpellációját se tartotta érdemesnek a válaszra. A mai ülésen válaszolt Székely Ferenc igazságügy-miniszter is Ráth Endre multkori interpellációjára, melylyel a költségvetésbe fölvetett bírói és jegyzői állások betöltését sürgette. Az igazságügyminiszter válaszában kijelentette, hogy hét bírói és négy jegyzői állást már be is töltöttek, többnek betöltése iránt az eljárás ugyancsak folyamatban van. Valamennyi állásra azért nem történnek meg a kinevezések, mert bizonyos számú bírói és jegyzői tartalékban kell hagyni a megbetegedések folytán szükségessé válható helyettesítésekre. A Ház a miniszter választ tudomásul vette.

Amai ülésről ez a tudósítás szól:

Elnök: Kabós Ferenc. Bemutatja a beérkezett feliratokat, amelyeknek bizottsághoz való utasítására nézve az ellenzék szokott módon névszerinti szavazásokat és azoknak másnapra való halasztását kérte.

(Ráth és az interpellációk.)

Következett napirend szerint Ráth Endre indítványának megokolása. Ráth javasolja, mondja ki a Ház, hogy a házszabályok ama pontja, amely a minisztereket arra kötelezi, hogy 30 napon belül feleljenek az interpellációkra, a legszigorubbán alkalmaztassék. A multban előfordult ugyan, hogy igen sok interpellációra nem feleltek a miniszterek, de a hiba nem lehet jogcim soha. Jelenleg 97 interpellációra nem adtak választ a miniszterek. Ez interpellációk jegyzékét mindennap kinyomják és a többi parlamenti nyomtatványokkal együtt elküldik a külföldi parlamenteknek . . .

Felkiáltások jobbról: Szép kis látvány!

— Gyönyörű dolgokat olvashatnak! Ne obstruáljanak, az a szégyen! (Zaj.)

— Szavazzunk! Szavazzunk!

Ráth Endre: Nem lehet hónapokon át válasz nélkül hagyni olyan interpellációkat, amelyek még egyes személyeket is megvádolnak. A bán méltósága megköveteli . . .

Felkiáltások: Arról önök ne beszéljenek! (Zaj balról.)

Ráth Endre: Igenis, a bán méltósága kívánja, hogy a miniszterek feleljenek. Az nem járja, hogy hónapok óta . . .

Farkas Pál: Névszerinti szavazást rendezzenek! (Derűtség.)

Ráth Endre: Az interpellációk a napirendi időn túl terjesztetnek elő; ezt tudhatná Farkas Pál ur! Érthetetlen, hogy a miniszterek nem adnak választ. (Zaj.)

Elnök csendet kér.

Ráth Endre folytatja az interpellációk felsorolását. A miniszterelnök multkor már megígérte, hogy a miniszterek válaszolni fognak, de úgy látszik, a miniszterek nem hallgatnak rá. A Háznak kell tehát közbelépni. Ajánlja indítványa elfogadását.

(A miniszterelnök válasza.)

Gróf Khuen-Héderváry Károly miniszterelnök sajnálattal konstatálja, hogy a házszabályok nem intézkednek precízen a miniszteri válaszokról. Ugy látja, hogy az interpellációs jog terén *tultengés* van. Másfélórás interpelláció is volt már, holott interpellációknak és a válaszoknak rövideknek kell lenni.

A válaszadás jogát negligálni nem akarjuk. Megmutattuk, hogy számtalan interpellációra nyomban válaszoltunk. Ezenkívül az interpellációk közül több tárgytalanná vált az időközben foganatosított kormányintézkedések folytán.

A felolvasottak közül már nem egyre szóval, de tényekkel megadtam a választ. Azt hiszem, az ország többre megy azzal, ha a kormány az interpellációk ügyében intézkedik, mintha csak választ ad.

Lovász Márton: A házszabályok kötelezik erre! (Zaj.)

Khuen-Héderváry Károly: De nem ez a kérdés lényege. Sajnos, más helyen is tapasztaljuk, hogy önök a házszabályokat félremagyarázzák. Önök a technikázással lehetlenné teszik a parlament működését. (Nagy taps a munkapárton.)

Khuen-Héderváry Károly: A kormány viseli a felelősséget a nemzet előtt azért, hogy néhány válaszadással hátralekban van, de önök mivel állanak a nemzet elé jelen viselkedésükkel?! (Nagy éljenzés a munkapárton.) Az indítványt nem fogadom el.

(Kitör a vihar.)

Ráth Endre félremagyarázott szavait igazítja helyre. A jobboldal folyton zavarja. Elnök folyton csendet. A jobboldalról felkiáltanak:

— Nem beszélhet! Nincs joga!

Ráth Endre: Figyelmeztetem a miniszterelnököt . . .

Rudnyánszky György: Nincs joga figyelmeztetni!

— Eláll! Eláll!

Elnök folyton csendet.

Ráth Endre kijelenti, hogy a miniszterelnök válaszával elkerülte a dolog lényegét.

Polónyi Géza szólásra jelentkezik. (Oriási zaj tör ki. A jobboldal percekig lármáz. Nem akarja meghallgatni Polónyit, Polónyi rendületlenül áll helyén. A jobboldal szüntelen kiabál.)

Polónyi Géza végre szóhoz jut. A miniszterelnök azzal vádolta az ellenzékét, hogy visszaél a házszabályokkal. (Zugó helyeslés jobbról.)

Mezőssy Béla: Ilyen váddal nem lehet illetni az ellenzékét.

(A zaj nem szűnik. A jobboldal nem akarja meghallgatni Polónyit. Az elnök az ülés felüggesztésével fenyegetőzik.)

Polónyi Géza tulharsogja a zajt és tiltakozik a miniszterelnök vádja ellen.

(A jobboldal orkánszerű zajban tiltakozik.)

Elnök: További vitának nincs helye. Következik a szavazás.

A többség elveti Ráth Endre indítványát.

Elnök: Következik a tegnapi mára maradt névszerinti szavazás . . .

Felkiáltások: Itt a visszaélés! Erről beszélt a miniszterelnök.

A többség nagy része elhagyja helyét.

Az elnök elrendeli a névszerinti szavazást, amely azután teljes csöndben folyik.

Fél egykor Berzeviczy Albert vette át az elnöklést s a Ház az interpellációkra tért át.

(Az igazságügyminiszter felszólalása.)

Székely Ferenc igazságügyminiszter válaszolt Ráth Endre egy régebbi interpellációjára, melyben azt kérdezte, hogy a költségvetésben rendszeresített bírói és jegyzői ál-

lások miért nincsenek betöltve. A betöltetlenül állott állások közül egy csomót már betöltöttek, további kinevezések is fognak következni. Állandóan kell tartaléknak maradnia az állások közül, amelyekkel a miniszter az időnkint fölmerülő szükség esetén diszponál. Az igazságszolgáltatás menete van olyan jó, hogy ezeknek az állásoknak hirtelen való betöltésére nincs szükség, azok jórészt különben is csak óvatosságból vették a költségvetésbe. Szó sem lehet tehát arról, hogy az időközi jövedelmek megspórolását akarja. (Helyeslés a jobboldalon.)

A Ház tudomásul veszi a választ.

(Polónyi Dezső: horvát politikus.)

Polónyi Dezső a horvát bán politikája dolgában interpellál. Rámutat mindenekelőtt arra, hogy a miniszterelnöknek kötelessége lett volna a bán ellen intézett hírlapi támadások alaposágáról meggyőződni, a vádak alaptalansága esetén a sajtóbírói eljárás megindítására a bánt rászorítani. A magyar államiság szempontjából veszedelmesebb egyéniséget Horvátországban Tomasicsnál nem ismer. A trialista törekvéseknek Tomasics egyik legbuzgóbb előmozdítója.

Polónyi Dezső kibeszélte a képviselőket. Az ülés fél háromkor végződött.

Akik Szegedet táplálják.

— Séta a piacokon. —

(Saját tudósítónktól.) Alig végezték be az éjszakai utcaseprők munkájukat, még néhol tölcseren emelkednek a finom porszemecskék a sötétkék égbolt felé. A lumpok még csak most botorkálnak mámorosan hazafelé, mikor a piactereken megkezdődik az élet. Csodálatos renddel és pontossággal jön, árad és hullámszik be Szeged felé az élelmiszerek tömege, olyan öntudatosan, mintha tudná, hogy elmaradása a legnagyobb zavart, éhínséget zúdítaná a város lakóira. Érdemes megfigyelni és kikutatni, hogy egy-egy ilyen kő és téglarengeteg, aminő Szeged is, merre, hová, milyen távolságra nyújtja el élelemszerző láthatatlan csápjait. A bonyolult és gépiesen működő élet csodái közé tartozik, hogy este, éjfélnélkor a közeli és távoli tanyákról és falvakból hogyan kelnek utra zöldséggel, gyümölcscsel, baromfival, tojással, kenyérrel megrakodva a falusi és tanyai emberek, parasztnemecskék. A hajnali kofavonatok, hetivásáros napokon százszámra öntik be a kosaras, puttonyos, batyus hadsereget és a csillagos éjszakák csöndes országutjain egymásután nyikorgognak keneetlen kerékkel, csilingelnek csengős lovakkal a kenyeres, dinnyés, zöldséges szekerek. Mind odaigyekszik, mind odaárad a város piactereire, amelyek nagy felszívó gyomorhoz hasonlatosan gvűjtik magukba hajnalig az élelmiszereket, hogy azután késő délelőttig szétosszák ezer és tizezer felé. Külön tanulmányozást érdemel az a sokágu, szövevényes mód, ahogyan Szeged és más nagyobb városok táplálkoznak. A piac, a piacok sajátságos és egyéni élete még igen kevés megfigyelőre talált, aminek talán abban található a magyarázata, hogy ehez a megfigyeléshez nagyon korán kell kelni, vagy pedig — nagyon későn lefeküdni.

Szeged piacterei közül állandóan népes a Rudolf-tér, de élénk és forgalmas a Tisza Lajos-körut is. Mind a két piac már hajnali három óra tájban ébredezni kezd. A hidvédőoszlopai alatt már éjfél tájban is meghúzódik egy-egy tulságosan korán jött piaci árus. A kitergetett zsákokra szépen elrendezi zöldpaprikáját, zöldségét, dinnyéjét, azután odafelelszik a kis halom tövébe és jóízűen alszik hajnalig. Éjfélután háromkor azután már egymásután jönnek a piac urai. A legelső egy keservesen nyikorgó szekér. Zöldségfélét hoz rajta a gazdája. A kocsiba fogott két szomorú, ványadt, pókoslábu gebe már ismeri pontosan a helyet és hajszaínyí egyformasággal áll meg egy és ugyanazon